

Slotbijeenkomst Cera IMPULS

Verslag sessie “Park Poétik”

15 september 2022

Deelnemers:

<i>Naam traject</i>	Park Poétik
<i>Naam spreker(s) + organisatie(s)</i>	Lisa Pleysier, Margaux, Mami Kitagawa, Juliette Youchou
Korte beschrijving van het traject	
<p>Park Poetik evolueerde van een groot en breed bekend festival SuperVlieg/SuperMouche naar een veel lokaler gericht festival. Corona was een motor tot veranderende aanpak: het lokale, onaangekondigde, kleine kreeg er mogelijkheden. Zo bereikt een festival een publiek dat er deel is van de buurten (Vorst en St Gillis), ontstaan banden, is er publiek dat voordien niks meekreeg.</p> <p>Park Poetik legde hun werking vast in vier pijlers/structuren: Broedplek, Ontmoeting, Mycelium en Stadslabo (zie ook vier fiches).</p> <p>Deelnemers vragen naar methodes van werken, hoe ziet een dag eruit,...: dat hangt veel af van de fase, maar er is een continue werking. Vertrekkend van het vorige festival worden connecties gemaakt om te betrekken bij de dreamcatching sessies. Ook artiesten sluiten daarbij aan, bewoners, vrijwilligers,... Van daaruit ontstaan ideeën die ontwikkeld worden. Dit jaar ontstonden zo Nesten. Dit bleek ook erg werkbaar: verschillende nesten bieden vaste locaties, al worden die ook losgelaten. Elk Nest kreeg een budget om mee aan de slag te gaan.</p>	
Wat blijft hangen? (geleerde lessen, valkuilen)	
<p>Er zijn deadlines om bepaalde administratieve wegen op tijd af te leggen, maar veel gebeurt ook onderweg.</p> <p>Juliette werkt mee als vrijwilligster. Zij werd aangesproken via partner Cultureghem, eerst informeel maar al snel daarna opgebeld om het concreet te maken. Dat schiep al vertrouwen, meteen opgebeld te worden. Intussen is zij een van de trotse ambassadeurs en trekt ze ook nieuwe vrijwilligers aan. Ze kan bruggen slaan naar anderen en ook tussen artiest en buurt. Een artiest komt oms zonder voeling ergens terecht, dan is zij een belangrijke brugfiguur om mee te kijken hoe het proces verloopt.</p>	

Mami Kitagawa kwam tijdens corona in opdracht toe als artiest om haar werk te brengen als circusartieste. Ze moest zich meteen aanpassen aan corona. Dit bracht haar in een nieuwe situatie waarbij de buurtbetrokkenheid cruciaal maar ook beperkt was. Na deze ervaring stapte ze mee in de dreamcatching sessies, de derde editie zat ze als coördinator mee aan tafel voor een van de nesten.

Deze betrokkenheid en verschillende rollen die je kan opnemen binnen Park Poetik zijn erg waardevol als festival en als betrokkene. Als artiest in dreamcatching zitten, betekent dat je niet focust op 'jouw project' uitwerken, maar een gezamenlijke parcours aflegt. Je moet dat als artiest kunnen loslaten om weer te creëren in die setting. Dat is een verwachting om te slagen.

Bemiddeling op voorhand is cruciaal.

Samenvatting van groepsdiscussie